

Første afsnit (Det levende væsen) – Kapitel 4 (Det levende væsens bevidsthed eller psyke) – Lektion 16

DET LEVENDE VÆSENS BEVIDSTHED ELLER PSYKE

1.

Som man vil kunne forstå, har hensigten med fremstillingen i de foranstående 15 lektioner på den ene side været den at tilvejebringe en første gryende forståelse af sandheden om det levende væsens virkelige kosmiske identitet og på den anden side at skabe grundlag for et gennemgribende kendskab til karakteren og identiteten af de forholdsvis få absolutte, universelle grundfaktorer eller grundrealiteter, som tilsammen danner og udgør, hvad man kan kalde "livet"s og "de levende væsener"s evige, kosmisk-kemiske grundforudsætning nr. 1. På basis heraf skulle det derfor nu være muligt at gå videre med en redegørelse for disse forholdsvis få universelle grundrealiteters mission som materiale for det levende væsens totale organiske bevidsthedsapparat, hvorved forstås den organiske struktur eller opbygning, i kraft af hvilken Jeget i praksis beforder sit bevidsthedsliv, såvel den del af det, der i form af handlingslivet kommer til udfoldelse i den fysiske materie som den, der i form af tanke- og følelseslivet kommer til udfoldelse i åndelig materie hvilket lader os forstå, at vi i nærværende kapitel ikke mindst skal beskæftige os indgående med den i stk. 2-5 allerede omtalte psyko-fysiske organisme. Men forinden vil det kunne have sin betydning i yderst korte træk at rekapitulere de absolut vigtigste punkter eller fakta i de omtalte 15 foranstående lektioner.

a) Det levende væsens fundamentale kosmiske struktur udgør et treenigt princip, der i praksis fremtræder som 1) en skaber med 2) en skaberevne og 3) noget skabt.

b) Skaberen gør sig gældende som det treenige princip's højeste funktionelle instans og igurerer i livsoplevelsen som egoet eller Jeget! det faste punkt.

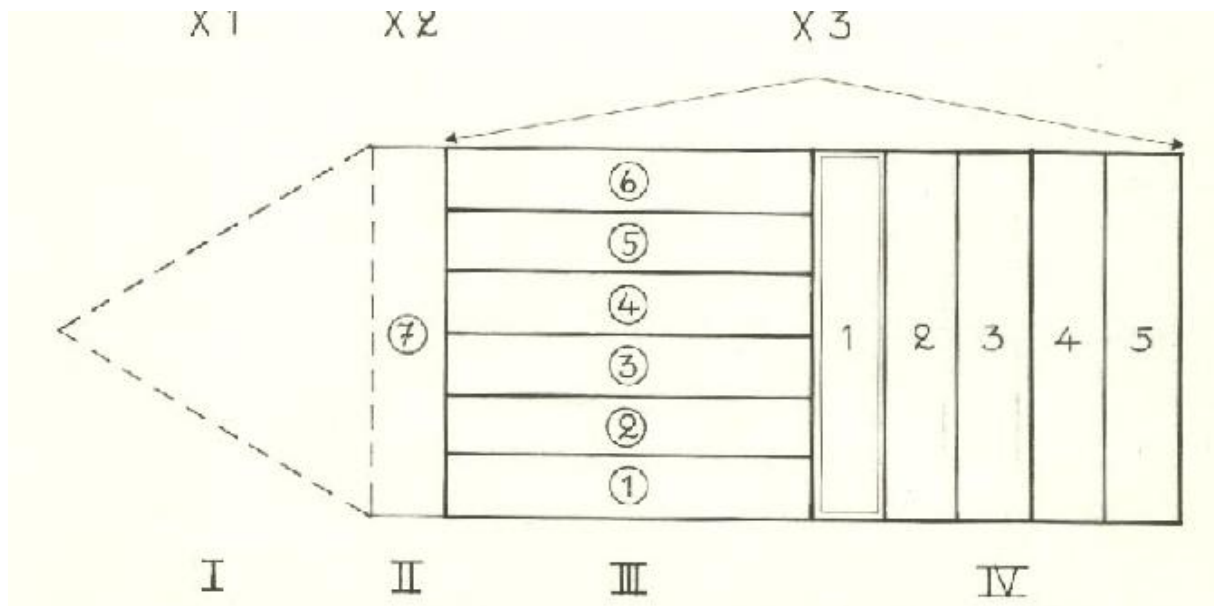
c) Skaberevnen udmærker sig som det treenige princip's "mellemste" funktionelle instans, ligesom den i kraft af sin totale usårlighed figurerer som det levende væsens evighedslegeme.

d) "Det skabte" placerer sig som det treenige princip's "laveste" funktionelle instans og er enten direkte eller indirekte identisk med den på foranledning af Jegets urbegær attråede livsoplevelse. Denne "laveste" instans ved det treenige princip er i øvrigt repræsenteret ved i alt 5 hovedkategorier af skabte foreteelser, nemlig 1) åndelige manifestationer repræsenteret ved tanker og følelser, 2) fysiske manifestationer repræsenteret ved handlinger, 3) en psyko-fysisk organisme, 4) et bevidsthedsarkiv og 5) et skæbnemønster.

e) Med undtagelse af det ved hovedkategori nr. 4 repræsenterede bevidsthedsarkiv danner hovedrealiteten "det skabte" det treenige princip's underbevidsthedsområde, inden for hvilket livsoplevelsen finder sted. I modsætning hertil danner evighedslegemet eller skaberevnen i forbindelse med Jeget overbevidsthedsområdet, inden for hvilket det før omtalte bevidsthedsarkiv har sit sæde.

f) Hovedrealiteten "det skabte" opretholdes som funktionel instans betragtet af skaberevnen (og Jeget) og er i sin kosmiske grundanalyse evigt opbygget af i alt 11 universelle urelementer, nemlig af 5 universelle bevægelsesarter, der kendes som 1) stambevægelse, 2) rummet, 3) tiden, 4) forvandlingen og 5) materien, samt af 6 kosmiske grundenergier, der kendes som henholdsvis instinkt-, tyngde-,

følelses-, intelligens-, intuitions- og hukommelsesenergien. Af disse 11 urelementer repræsenterer de 5 universelle bevægelsesarter den kvantitative bevægelseskategori, hvorimod de sidstnævnte 6 grundenergi repræsenterer den kvalitative bevægelseskategori, hvilken må betragtes som værende af en mere sublim natur og dermed af en højere orden end den kvantitative.

Symbolskitsen viser, hvorledes de hidtil omtalte kosmiske grundfaktorer med hensyn til deres sublimitet eller "finhed" rangerer i forhold til hverandre. – Trekanten, som er mærket I, symboliserer Jeget. Ud af dette "fødes" sammen med urbegæret den syvende kosmiske grundenergi moderenergien, mærket II. Ud af moderenergien "fødes" igen de 6 underbevidsthedsgrundenergi, mærket III, der således bæres af al moderenergien og urbegæret. Ud af underbevidsthedsgrundenergiene "fødes" endelig de 5 universelle, kvantitative bevægelsesarter, mærket IV, hvilke således bæres af underbevidsthedsgrundenergiene.

Mens bevægelsesarterne og underbevidsthedsgrundenergiene tilsammen danner og repræsenterer det treenige princips "laveste" funktionelle instans – "det skabte" – hvilken i sin kosmiske grundanalyse munder ud i definitionsfacettet "X. 3", repræsenterer moderenergien og Jeget det treenige princips henholdsvis "mellemste" og "højeste" funktionelle instanser, ligesom de i deres respektive kosmiske grundanalyser henholdsvis munder ud i definitionsfacetterne "X. 2" og "X. 1".

-Symbolskitsen repræsenterer med andre ord en slags kosmisk sublimitetsskala. g) Skaberevnen eller evighedslegemet er i hovedsagen bygget op af en syvende kosmisk grundenergi, moderenergien. Denne repræsenterer en vibrationsform af en endnu højere natur eller orden end den kvalitative, hvilken betegnes "den kosmiske". Vibrationerne inden for denne bevægelseskategori kommer udelukkende til syne som evige, kosmiske skaberprincipper, hvilke udgør de ultra-sublime realiteter, hvorpå verdensaltets identitet og fremtræden som et udødeligt strålende kosmos beror.

-Hermed har vi trukket hovedkonturerne af vor viden på nuværende tidspunkt op og kan herefter med disse facitter in mente gå over til at koncentrere vores interesse om det samlede bevidsthedsapparats principielle struktur og opbygning, således som den af Martinus er blevet skildret.

Begreberne "bevidsthed" og "psyke"

2.

Som det anvendes inden for rammerne af Martinus kosmologi omfatter begrebet "bevidstheden", anvendt i sin allervideste betydning, overhovedet alt ved det treenige princip, som ligger "under" Jeget, hvilket altså vil sige, at det dækker over den kombination, som udgøres af skaberevnen med det deri placerede bevidsthedsarkiv samt alt, hvad der til hvert enkelt levende væsen ud over bevidsthedsarkivet knytter sig af detaljer, som henhører under det treenige princip "laveste" funktionelle instans, "det skabte". Overhovedet alt, hvad et givet jeg råder over af skabende forudsætninger, af erfaring, viden, talenter, begavelse, organer, skæbnemomenter og øjeblikkelig livsoplevelse samt alt, hvad det i nuet udløser af såvel fysiske som åndelige eller psykiske manifestationer repræsenteret ved henholdsvis 1) handlinger og 2) tanker plus følelser, er identisk med forskellige detaljer i én personlig bevidsthed, som udgør det pågældende Jags ukrænkelige, personlige ejendom. Denne ukrænkelige ejendom danner således en integrerende helhed og omfattes i overensstemmelse hermed af det kosmologiske bevidsthedsbegreb.

Med andre ord: alt, hvad der på personlig vis knytter sig til et bestemt Jeg af detaljer og faktorer, som kategorimæssigt set henhører under hovedrealiteterne "skaberevnen" og "det skabte", danner og udgør tilsammen det pågældende Jags totale bevidsthed. – Denne definition udtrykker således, hvad det kosmologiske bevidsthedsbegreb i dets allervideste betydning dækker over.

3.

Bevidsthedsbegrebet kan imidlertid også anvendes i en mere snæver betydning og dækker her blot over et givet Jags strengt personlige viden og erfaring samt det organiske apparatur, i kraft af hvilket det pågældende Jeg i praksis såvel kan gøre sig denne viden og erfaring begribelig som jonglere og manipulere med den til fordel for en indhøstning af ny erkendelse og dermed ny viden og ny erfaring. – Og det er netop i ganske særlig grad sidstnævnte organiske apparatur, vi i det følgende skal beskæftige os med.

Beskrevet i sin størst mulige "udstrækning" omfatter omtalte organiske apparatur 3 samarbejdende regioner af voksende finhedsgrad, nemlig en region af fysisk natur, en region af psykisk natur og en region af højpsykisk eller kosmisk natur, og det vil herefter i denne sin fulde udstrækning blive omtalt som bevidsthedsapparatet.

Af det totale bevidsthedsapparat kender det jordiske menneske i det store og hele kun den fysiske og dermed groveste region, der er identisk med den fysiske organisme. Nævnte apparaturs psykiske og højpsykiske regioner forholder sig derimod næsten helt som ukendte, hvilket, som allerede oplyst i stk. 1-1, skyldes den omstændighed, at de pågældende regioner er dannet i så fine energier, vibrationer og materier, at de ikke formår at skabe reaktion i det forholdsvis grove sansesapparat, det jordiske menneske indtil nu er nået frem til at have udviklet. Om de berørte 2 overfysiske regioner oplyser Martinus imidlertid, at de tilsammen danner en særdeles kompliceret åndelig organisme, hvis opgave det er at fungere som et redskab for tanke- og følelseslivets skabelse på den ene side og som et redskab for den i stk. 2-18,19 beskrevne sansesproces' 2 overfysiske faser på den anden side. Endvidere oplyser Martinus, at det netop er i kraft af denne samlede psykiske og højpsykiske region ved det totale bevidsthedsapparat, at Jeget på fuldt tilfredsstillende måde er i stand til at opretholde sin livsoplevelse på trods af den fysiske organismes undergang, hvilket altså vil sige, at det er i kraft af nævnte psykiske og højpsykiske region, at det levende væsen kan overleve sin såkaldte fysiske død. Denne mulighed beror i praksis på, at de omtalte 2 overfysiske regioner ved den fysiske døds indtræden er i stand til helt og holdent at overtage de funktioner, som er nødvendige, for at den altbetydende livsoplevelse kan viderebefordres, hvilket igen vil sige, at de nævnte 2 regioner tilsammen uden forbehold eller indskrænkning spiller dén omfattende og livsbetingende rolle, som det moderne, materialistisk indstillede menneske i dag tror og mener, at netop den fysiske organisme

udelukkende indtager. Omtalte psykiske og højpsykiske region af det samlede bevidsthedsapparat danner med andre ord tilsammen en komplet overfysisk organisme, opbygget af fine overfysiske energier og kræfter. Denne organisme vil fremover blive omtalt som Jegets eller det levende væsens PSYKE.

Med andre ord: ved begrebet "det levende væsens psyke" forstås indenfor rammerne af Martinus kosmologi den del af det samlede bevidsthedsapparat, som er af psykisk og højpsykisk natur.

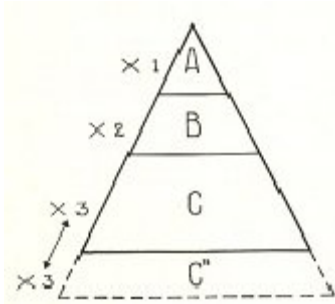
Overbevidsthedsområdet og underbevidsthedsområdet

4.

For psyken eller den psykiske strukturs vedkommende består denne, som det vil kunne forstås, af en samarbejdende psykisk og højpsykisk region. Af disse 2 regioner kan det oplyses, at den psykiske (i lighed med den fysiske organisme) repræsenterer det treenige principps underbevidsthedsområde, hvorimod den højpsykiske region (sammen med Jeget) repræsenterer det treenige principps overbevidsthedsområde, hvilket således giver os grund til at forvente, at vi ikke skulle behøve at stå helt fremmed og uforstående over for dem, eftersom vi allerede i vid udstrækning har været i intim berøring med disse to begrebsområder. Denne formodning vil yderligere forstærkes, når man hører, at den højpsykiske region i realiteten er identisk med skaberevnen plus det deri inkorporerede bevidsthedsarkiv, medens i modsætning hertil den psykiske region først og fremmest vil være at henføre til det i lektion 12 omtalte og beskrevne psykiske kraftfelt, P-kraftfeltet, blot med den tilføjelse, at mens omtalte kraftfelt i lektion 12 hovedsageligt blev fremstillet som et af blot tyngde- og følelsesenergi bestående svingende kraftfelt uden nogen nærmere antydning organisk struktur, opbygning eller topografi, så vil det tværtimod i de følgende analyser under betegnelsen SJÆLEN eller den sjælelige struktur blive fremstillet som et rigt differentieret psykisk kraftfelt med en righoldig indre organisk udrustning eller opbygning, inden for rammerne af hvilken P-kraftfeltet forbinder sig med de 4 øvrige underbevidsthedsgrundenergier.

Med andre ord: medens den fysiske organisme repræsenterer den fysiske del af det levende væsens underbevidsthedsområde, repræsenterer det af tyngde- og følelsesenergi bestående F-kraftfelt den psykiske del af samme underbevidsthedsområde. Men samtidig repræsenterer det pågældende P-kraftfelt den psykiske region af den del af det samlede bevidsthedsapparat, vi nu har lært at kende som "psyken", blot med den tilføjelse, at det i denne fremtræden udmærker sig som et kompliceret system af overfysiske organer og organ kombinationer, indenfor konturerne af hvilke de 4 øvrige underbevidsthedsgrundenergier er forbundet med det. Men i denne skikkelse som et overfysisk eller psykisk organapparat, i hvilket alle 6 underbevidsthedsgrundenergier er tilstede, betegnes F-kraftfeltet ikke som sådant, men derimod som SJÆLEN eller den sjælelige struktur. – Det er disse ved "sjælen" repræsenterede psykiske organer, Jegets respektive evner til i praksis i tanke- og følelseslivets tjeneste at manøvrere med de 6 underbevidsthedsgrundenergier har deres sæde! (Se eventuelt stk. 1-19 og stk. 3-50.)

5.

Vi er hermed kommet i berøring med et sæt nye begreber, ligesom vi har iagttaget den forbindelse eller sammenhæng, der består mellem disse og visse i forvejen kendte og forståede begreber. Da der imidlertid på netop det område, vi her er i berøring med, trods alt er rig mulighed for at misforståelse, tankedril og forvirring kan opstå, hvilket med henblik på den videre fremstilling af vort emne ville være højst uheldigt, skal vi af hensyn til ønsket om på en illustrativ måde at gøre stoffet overskueligt indføre vedstående lille symbolskitse. Som det vil kunne ses, er den inddelt i i alt 4 zoner, henholdsvis mærket A, B, C og C''. Taget i den samme rækkefølge udtrykker disse zoner: A) Jeget eller skaberen, B) skaberevnen, evighedslegemet eller bevidsthedsapparaturets højpsykiske region, C) sjælen eller bevidsthedsapparaturets psykiske region (svarer til P-kraftfeltet) og C'') den fysiske organisme eller bevidsthedsapparaturets fysiske region.

Det vil uden videre kunne forstås, at disse 4 zoner frembyder mulighed for kombination, hvorved der opstår behov for nye begreber til at udtrykke de herved fremkommende zonekombinationer ved, og vi skal i det følgende give en oversigt over samtlige kombinationsmuligheder med de dertil svarende begreber:

- 1) kombinationen: $A + B + C + C'' =$ det totale levende væsen i fysisk fremtræden.
- 2) kombinationen: $A + B + C =$ det totale levende væsen i blot åndelig fremtræden.
- 3) kombinationen: $B + C + C'' =$ det totale bevidsthedsapparat.
- 4) kombinationen: $A + B =$ overbevidstheden eller overbevidsthedsområdet.
- 5) kombinationen: $B + C =$ psyken, den psykiske struktur eller den overfysiske organisme.
- 6) kombinationen: $C + C'' =$ underbevidstheden, underbevidsthedsområdet, underbevidsthedsapparatet eller den psyko-fysiske organisme.

Hermed skulle der være skabt grundlag for, at alle misforståelser vedrørende den terminologi eller det begrebsapparat, som nødvendigvis må komme i anvendelse ved omtalen og beskrivelsen af det levende væsens bevidsthedsapparat, kan undgås, hvorfor vi herefter kan gå over til at hellige os en mere indgående beskrivelse – først af den del af nævnte totale bevidsthedsapparat, som henhører under underbevidsthedsområdet og derefter den del af det samme apparat, som henhører under overbevidsthedsområdet.

I. UNDERBEVIDSTHEDSOMRÅDET

Sjælen og den fysiske organisme

6.

Den omstændighed, at livets oplevelse er noget, der permanent må skabes, nødvendiggør

eksistensen af et instrument eller redskab, igennem hvilket Jeget kan jonglere og manøvrere med de stoffer og materier i hvilke den pågældende skabelse er henvist til at finde sted. For at egne sig for dette formål, må det pågældende redskab i sig selv være dannet i materie, og det må ydermere for at være tilstrækkeligt reaktionsdygtigt bestå af principielt den samme type materie som den, der udgør materialet for vedkommende skabelse.

Som eksempel på et sådant redskab kan først og fremmest henvises til den fysiske organisme der jo ikke alene er den mest iøjnefaldende del at de levende væsener set i det fysiske sanseperspektiv, men også den del af det samlede bevidsthedsapparat, hvis konstruktion og funktionelle mekanisme er mest udforsket og dermed bedst kendt at det jordiske menneske.

At kende den fysiske organismes konstruktion og funktionelle mekanisme er imidlertid ikke ensbetydende med at have indsigt i den dybere kosmiske hensigt med denne organisme overhovedet, bl.a. fordi en sådan indsigt eller forståelse ikke uden videre kan udledes af førstnævnte kendskab, hvad menneskehedsens nuværende erkendelsesmæssige krise er et utilsøret vidnesbyrd om, men stiller krav til et overblik, som ikke alene omfatter momenterne inden for det rent fysiske sanseperspektiv, men også, ja snarere i langt højere grad momenterne inden for det psykiske og højpsykiske eller kosmiske sanseperspektiv. Alene betragtet i dette vide perspektiv lader erkendelsen vedrørende den fysiske organismes virkelige kosmiske mission og position sig erhverve, hvorfor vi i samklang med Martinus erfaringer på dette område i det følgende skal søge at opridsede de vigtigste konturer af dette perspektiv.

Sanset igennem intuitionsenergien og en hermed forbunden afbalanceret aktivitet mellem intelligens- og følelsesenergien kommer enhver fysisk organisme, ganske uanset hvor elementær eller kompliceret den i hvert enkelt tilfælde måtte være, til syne som et genialt redskab for det "bagved" eksisterende Jegs tilknytning til den fysiske materie. Hensigten med dette redskab og den herpå beroende fysiske tilknytning er i første række helt enkelt den i sansningens og manifestationens tjeneste at gøre Jeget reaktionsdygtigt over for den omgivende fysiske materie. – Den fysiske organisme er med andre ord først og fremmest identisk med et REDSKAB, igennem hvilket Jeget kan befordre den side af sit samlede bevidsthedsliv, vi kender som handlingslivet, ligesom den udgør et redskab, i kraft af hvilket det kan etablere sanssemæssig kontakt med den fysiske verden og dens detaljer.

7.

Kaster man et blot overfladisk blik ud over det på en gang brogede og fascinerende opbud af fysiske organismer, vores klode fremviser, vil man hurtigt blive opmærksom på, at den forskel, der kendetegner alle disse organismer, ikke alene er af slet og ret anatomisk eller ydre form- og farvemæssig natur, men også af indre, kvalitativ natur i den forstand, at de ikke alle i lige høj grad egner sig for deres 2 principielle, kosmiske formål, nemlig at formidle manifestation og sansning. Set under denne hensigtsmæssighedsbetonede synsvinkel repræsenterer de tværtimod tilsammen en vældig skala af udviklingstrin spændende fra yderst elementære og primitive organismer, som kun formår at formidle en overordentlig simpel og begrænset manifestation og sansning, til særdeles komplicerede og rigt specialiserede organismer, som kan formidle en tilsvarende raffineret og alsidig manifestation og sansning. Således kan f.eks. regnormens og goplens organismer tages som eksempler på ret elementære og primitive fysiske sanse- og manifestationsredskaber, medens i modsætning hertil abens og menneskets organismen kan fremdrages som eksempler på relativt komplicerede og højtudviklede fysiske sanse- og manifestationsredskaber. – Det lader sig med andre ord konstatere, at de fysiske organismer som sanse- og manifestationsredskaber betragtet repræsenterer vidt forskellige udviklingstrin, hvor der ved udviklingstrin forstås graden af

organismens kvalitet eller velegnethed for sit primære kosmiske formål: at formidle manifestation og sansning.

Med hensyn til menneskets fysiske organisme repræsenterer denne som sagt et temmelig højt udviklingstrin, hvorved altså forstås, at graden af dens velegnethed for sit formål, nemlig at skulle formidle fysisk manifestation og sansning, er relativt høj. – Når den kun omtales som relativt høj, skyldes det den omstændighed, at menneskeorganismen, selvom den må anses for at være den højst udviklede på jordkloden i dag, som fysisk sans- og manifestationsredskab betraget langt fra har nået kulminationen af, hvad den i denne henseende kan nå og i virkeligheden er bestemt til at skulle nå. Men målt med de øvrige fysiske organismer på jordkloden er den altså temmelig overlegen, hvilket uden videre skyldes, at den – de ydre fysiske forhold taget i betragtning – med hensyn til sin konstruktion repræsenterer en større grad af hensigtsmæssighed, end tilfældet er for samtlige øvrige organismers vedkommende.

Denne overlegne hensigtsmæssighed giver sig ikke udslag i en snæver specialisering af organismens funktioner og anvendelsesmuligheder, men derimod i en konstruktion, der gør den velegnet til på den ene side at manøvrere med den fysiske materie til fordel for en højnelse, dels af sin egen sikkerhed og dels af sine sans- og manifestationsmæssige anvendelsesmuligheder, og på den anden side i kontakt hermed inden for kort tid og vide grænser at tilpasse og indordne sig under netop de ydre forhold og betingelser, som på ethvert tidspunkt bydes den. Således er det jo netop på organismens velegnethed til at manøvrere med den fysiske materie, at den moderne teknik og videnskab i grunden beror. Og disse to institutioner udgør jo igen i fællesskab det uundværlige grundlag, hvorpå menneskets evne til eller forudsætning for effektivt at beskytte sig mod det destruktivt virkende område af naturens energier og kræfter hviler, ligesom de nævnte 2 institutioner i forbindelse hermed og i vid udstrækning af hensyn til netop dette sidstnævnte formål danner grundlag for menneskets evne til yderligere at udvide både sine manifestationsmæssige muligheder, hvad hele det moderne tekniske apparat og dets resultater jo er et praktisk vidnesbyrd om, og sine sansemæssige muligheder repræsenteret ved kikkerter, teleskoper, spektroskoper, radar, fjernsyn, ekkolod, occilografer, lys- og elektronmikroskoper for at tage nogle af de mest udprægede. Det er således først og fremmest sin store velegnethed til at manøvrere, manipulere og alliere sig med den fysiske materie samt den herpå baserede evne til med kort varsel at tilpasse sig ændrede fysiske livsbetingelser, der kendetegner menneskeorganismens hensigtsmæssighedsbetonede overlegenhed i forhold til de øvrige fysiske organismer på jordkloden. Ingen af disse kan tilnærmelsesvis fremvise en tilsvarende egnethed for og evne til at alliere og forbinde sig med den omgivende fysiske materie i en sådan grad, at der ligefrem bliver tale om en regulær, ofte permanent tilbygning eller kunstig forlængelse af såvel dens dimensioner som dens sans- og manifestationsmæssige anvendelsesmuligheder, hvilket igen vil sige, at ingen af de øvrige fysiske organismer på jordkloden, ligegyldigt hvor robuste og specielt hensigtsmæssige de i øvrigt måtte kunne dokumenteres at være, repræsenterer et så højt kosmisk udviklingstrin, som den jordiske menneskeorganisme.

Med andre ord: den fysiske menneskeorganisme må betragtes som den højst udviklede af samtlige fysiske organismer på jordkloden, hvilket praktisk kendetegner sig ved dens store velegnethed for at manøvrere med den omgivende fysiske materie til fordel for en udvidelse af det sans- og manifestationsmæssige spillerum samt til fordel for en høj grad af evne til dels at omstille sig hurtigt efter ændrede fysiske livsbetingelser og dels at beskytte sig selv mod ydre destruktive energiers og kræfters indflydelse.

8.

Vi har hermed set lidt på det principielle i menneskeorganismens fortrin frem for samtlige øvrige fysiske organismer på jordkloden og er herigennem blevet tydeligt opmærksomme på det forhold, at

den i sin egenskab af et sans- og manifestationsredskab for Jeget er i stand til at formidle både indre livsoplevelse og udadrettet skabelse af såvel et bredt omfang som en relativt høj standard – i hvert fald af en højere standard og en større målestok, end nogen anden fysisk organisme på jordkloden muliggør. Dette er imidlertid ikke sket ud fra ønsket om på menneskeorganismens vegne at skabe en lejlighed til at triumfere over de øvrige levende væseners fysiske organismer, men derimod for på en virksom måde at gøre opmærksom på først og fremmest dét primære kosmiske formål, som enhver fysisk organisme tjener, nemlig at skulle formidle fysisk manifestation og sansning, og dernæst at henlede opmærksomheden på, at de fysiske organismer på netop dette punkt repræsenterer en imponerende skala af forskellige udviklingsstrin. Det er nemlig lige akkurat om disse 2 momenter eller punkter, den specielle kosmologiske interesse for den fysiske organisme samler sig, hvilket også kan udtrykkes således, at kosmologiens interesse for den fysiske organisme specielt koncentrerer sig om dens identitet og kvalitet som et redskab for befordringen af fysisk manifestation og sansning plus de netop hermed forbundne omstændigheder.

9.

Kaster vi nu et blik på det principielle i f.eks. menneskeorganismens indre fysiske struktur eller opbygning, vil vi se, at den på dette punkt i første række vil kunne defineres som et imponerende kompleks af organer og organsystemer, der tilsammen ligefrem danner et intimt forbundet og samvirkende samfund, et samfund, inden for hvilket hvert eneste organ og organsystem spiller sin ganske bestemte mere eller mindre livsvigtige rolle.

Koncentrerer vi derefter opmærksomheden på de enkelte af dette organsamfunds elementære enheder, nemlig de enkelte organer, vil vi se, at de alle er karakteristiske ved hver især at være sæde for en ganske bestemt sær- eller specialfunktion, samt at de i hvert eneste tilfælde er bygget og konstrueret i overensstemmelse med netop den funktion, de har til opgave at befordre. – Således har f.eks. hjertet sin bestemte funktion, leveren sin, hjernen sin og øjet sin, og i hvert eneste tilfælde vil det kunne konstateres, at de nævnte organer meget nøje er konstrueret og udformet med netop den funktion for øje, de hver især har til opgave at varetage. Netop på dette område har mennesket under sin udforskning af den menneskelige organisme og for den sags skyld af enhver fysisk organisme gang på gang følt sig foranlediget til at beundre den hensigtsmæssighed der kendetegner sammenhængen mellem et organs funktion på den ene side og dets konstruktion og udformning på den anden side. Og endnu mere er trangen til beundring ..... og undren vokset, efterhånden som indsigt i organernes indbyrdes samvirke har vundet frem og forståelsen af den hermed forbundne hensigtsmæssighed vokset.

Deres indbyrdes forskellighed til trods vil hvert eneste eksisterende organ, hvad enten det virker i menneskeorganismen eller i et hvilket som helst andet levende væsens organisme, kunne omfattes af én og samme kosmologiske definition, der således udtrykker, hvad der inden for rammerne af Martinus kosmologi forstås ved et organ. Ifølge denne definition er et organ ganske enkelt identisk med et redskab for befordringen af en nærmere angiven specialfunktion, hvilken specialfunktion i forbindelse med de ydre betingelser, hvorunder den skal finde sted, er bestemmende for organets hele konstruktion og udformning. – Senere skal vi komme til at se, at der foruden rent fysiske organer også eksisterer psykiske og højpsykiske organer, hvad der gør det påkrævet at betone, at den nyligt fremsatte kosmologiske definition på et organ har gyldighed, hvad enten organet er af fysisk, psykisk eller højpsykisk natur. I alle tilfælde er der tale om redskaber for befordringen af tilsvarende, nærmere bestemte fysiske, psykiske eller højpsykiske specialfunktioner.

Med andre ord: ved et organ forstås inden for rammerne af Martinus kosmologi et redskab for befordringen af en nærmere angiven specialfunktion. – Heraf følger omvendt, at ethvert redskab for

befordringen af en nærmere angiven specialfunktion set i et rent kosmisk perspektiv er identisk med et organ, hvilket det er meget vigtigt at holde sig for øje.

10.

Ser man endelig lidt nærmere på organisationen inden for det ved organismen repræsenterede organsamfund, vil man hurtigt kunne iagttage, at de enkelte organer inden for grænserne af dette danner små specialsamfund, inden for hvilke igen de enkelte organer i fællesskab virker til fordel for befordringen af sammensatte funktioner og dermed løsningen af mere komplicerede opgaver, end det enkelte organ alene er i stand til at varetage. Sådanne lokale organsamfund, der naturligvis kan være mere eller mindre omfattende, betegnes som "organsystemer", og som eksempler herpå kan blandt andre nævnes skelettet, fordøjelsessystemet og nervesystemet.

De enkelte organsystemer fører imidlertid ikke en isoleret tilværelse i den forstand, at de med hensyn til deres respektive funktioner er uden forbindelse med hinanden. Tværtimod befinder de sig alle i et intimt og gensidigt samarbejde, i kraft af hvilket organismen kan fremtræde som en intakt helhed, der i kontakt med dens midlertidige relative udviklingstrin virker eller tjener som et mere eller mindre fortræffeligt sanse- og manifestationsredskab for det "bagved" eksisterende Jeg. Organsystemerne vil således kunne betragtes som individuelle, funktionelle enheder, der i den samlede virksomhed hver har sin specielle og for helheden betydningsfulde opgave at løse. De udgør rent principielt de største funktionelle enheder, der møder vort blik, dersom vi retter det mod det mikrokosmos ethvert levende væsens fysiske organisme er fysisk bolig eller livsrum for.

Med andre ord: ved et organsystem forstås inden for rammerne af Martinus kosmologi et redskab, som består af en kombination af organer, der i fællesskab virker til fordel for befordringen af en nærmere angiven sammensat funktion og dermed til fordel for løsningen af en mere kompliceret opgave, end det enkelte organ alene er i stand til at varetage. – Heraf følger i lighed med tidligere logisk set omvendt, at ethvert redskab, der indgår som et led i en større intakt helhed af redskaber, og som i sig selv består af mindre redskaber med respektive specialfunktioner, i kraft af hvis samvirke det kan befordre en bestemt sammensat funktion, i ren kosmisk forstand er identisk med et organsystem.

-Emnet fortsættes i lektion 17.

Spørgsmål til lektion 16

1. a) Hvad dækker indenfor Martinus kosmologi begrebet "bevidstheden" over, når det anvendes i sin aller videste betydning, og b) hvad dækker det over, når det anvendes i mere snæver betydning?
2. a) Af hvor mange regioner består Jegets totale bevidsthedsapparat, og b) hvori består rent substantielt forskellen mellem dem?
3. Nævn de i spørgsmål 2 omtalte tre regioner ved navn.
4. Hvad forstås indenfor rammerne af Martinus kosmologi ved begrebet "psyken" ?
5. Hvad dækker inden for rammerne af Martinus kosmologi begrebet "sjælen" over?
6. Hvad er kosmisk set formålet med den fysiske organisme?
7. Hvad er det i første række, der kendetegner menneskeorganismens overlegenhed i forhold til de øvrige fysiske organismer på jordkloden?
8. Hvorledes defineres inden for rammerne af Martinus kosmologi et organ?

9. Hvad følger logisk set omvendt af den i spørgsmål 8 efterlyste definition på et organ?

10. Hvorledes defineres inden for rammerne af Martinus kosmologi et organsystem?

Løsningen til lektion 15's opgavetillæg

1. Som evnen til at skabe idéer og idémateriale.

2. Ved en idé forstås uformen, urstrukturen eller urprincippet i enhver skabt ting.

3. Et fremragende herredømme overintuitionsenergien.

4. Idérigdommen, visdommen og den guddommelige skønhed.

5. Som viljen til etablering af livsoplevelse.

6. Den kosmiske bevægelseskategori.

7. Nej!

8. A) Ja; B) Ja!; C) Ja!

9. Moderenergien er identiske med urbegæret i dét funktionelle stadium, hvor sidstnævnte har udkrystalliseret sig i serien af kosmiske skabepprincipper.

10. Som evnen til at præstere udadrettet og indadrettet aktivitet = manifestation og sansning, kort sagt skabelse.

11. A) Bl.a. som det levende væsens reinkarnation, skæbnedannelse og kønspræg eller poltilstand.
B) som bl.a. kredsløbstilstande, perspektivforhold og naturlove.

12. Ja, må ses som konsekvenser af disse.

13. En påvisning af samtlige kosmisk grundenergiers tilstedeværelse i en given skabt ting.

PBJ

NB! Disse svar er godkendt af Martinus.